

Alessandro Baricco: 'Aquest virus només és un pròleg de tot el que vindrà'

L'escriptor de Torí fa una anàlisi de fons de la pandèmia i la revolució digital arran del seu llibre 'The game'

Així és com bloca les remeses de màscares el govern espanyol

Mail obert: Núria Cadenes / L'última: Pere Martí

Actualitat: Madrid: els mapes que demostren la concentració de mortalitat per coronavirus

VICENT
PARTAL

director@vilaweb.cat

CASSOLES CONTRA EL BORBÓ: EL 'MOMENT CEAUCESCU' DE FELIPE VI

Avui, vespra de Sant Josep i per tant de les Falles que enguany no veurè cremar, l'esforç pamfletari de l'estat se li ha girat en contra, de sobte. L'enorme repic de cassoles que s'ha vist i sentit arreu del nostre país i en bona part de les altres nacions de l'estat espanyol marca un abans i un després: la crisi sanitària ja no és cap excusa ni per al silenci ni per a la docilitat.

És evident que el règim prova d'aprofitar la gravíssima emergència sanitària per reforçar-se. Típic. El govern de Pedro Sánchez ha fet un colp de mà, ha anul·lat a la pràctica les comunitats autònomes, ha fet eixir l'exèrcit al carrer i es prepara clarament per a un llarg període d'excepcionalitat. Excepcionalitat que, com ja es va veure ahir a les corts espanyoles, l'acostarà inevitablement al PP i l'allunyarà, encara que alguns sembla que no ho vegem, de l'esquerra i les forces sobiranes. La jugada és o molt audaç o molt suïcida, o totes dues coses alhora. I precisament per això es revesteix de tot el sentimentalisme patrioter i acrític que sol posar-se en joc quan el poder, en qualsevol règim autoritari, vol aprofitar aquests fet excepcionals.

Tanmateix, el problema que tenen és que quan jugues tan fort com ho fan Sánchez i la corona ofegues la població de tal manera que qualsevol petita espurna pot provocar un esclat d'indignació. I aquest esclat fa la societat siga molt més polaritzada que no ho ha estat mai i té el potencial de transformar una crisi concreta en una crisi de fons. I en aquest cas ja n'hi ha unes quantes, d'espurnes: la corrupció brutal de la monarquia, el centralisme portat a l'extrem d'acaparar material sanitari per a

Madrid o de no tancar-lo i un tercer que cada dia serà més evident i imparabile: el desastre en la gestió de la crisi sanitària en general.

—

Sánchez ni tan sols ha estat intel·ligent. Aca-parant la gestió de la crisi de manera gairebé unipersonal, amb aquella militarada de l'autoritat competent', es posa en la diana per a atraure totes les crítiques. En l'afany de concentrar el poder, ha eliminat poders que en condicions normals podien dispersar la indignació, des dels ajuntaments a les Generalitats. Pitjor encara: Sánchez ha menystingut de tal manera els altres poders i ha afavorit una tensió tan gran amb ells que les crítiques justificades que fins ara el president Torra havia formulat gairebé tot sol ja les comencen a fer seues alguns altres i es generalitzaran. Perquè hi ha una cosa que la propaganda no pot canviar i és que la gestió és dolenta. El nombre de malalts i morts creixerà, perquè Pedro Sánchez no pren les decisions necessàries i arribarà un moment que la població farà esclatar la seua frustració i la seua ràbia. El gran error de Sánchez ha estat deixar una sola direcció per a fer-ho: ell.

—

Un error reforçat per un segon error monumental del PSOE: abraçar-se a la monarquia,

Si Felipe s'hagués mantingut amagat i no hagués anunciat un discurs, segurament els balcons s'haurien limitat a aplaudir els sanitaris. Ha estat el seu error Ceaucescu

en compte de córrer a allunyar-se'n. La corrupció dels Borbons no té res a veure amb la crisi sanitària actual però la indignació ciutadana ja no es pot aturar ni amb l'excusa de la crisi sanitària. La implicació de Felipe VI en la corrupció familiar sembla que és un colp definitiu a una institució que s'ha quedat sense marge de maniobra. Aquella imatge, falsa però eficaç, de monarquia moderna i família exemplar que fou, ja s'ha esvaït totalment. No en resta sinó Felipe VI sense escut i amb les cassoles retronjint, no únicament a Barcelona o València sinó fins i tot a Madrid.

—
Fa pocs mesos us vaig intentar d'explicar on és avui l'estat espanyol, amb la comparació del moment Txornòbil, comparació que crec que cada dia que passa és més clara. Avui us demane que em permeteu d'explicar-vos el moment Ceaucescu. Les coses no es repeteixen mai i encara menys de la mateixa manera. Però les realitats sí que són comparables i de totes se n'aprèn.

—
Ceaucescu era el dictador de Romania. El setembre del 1989 havia caigut el mur de Berlín i tots els règims comunistes de l'Europa de l'Est s'havien enfonsat. Entre els pocs que, aparentment, es mantenien dempeus hi havia Romania. Mesos abans havia començat una revolta democràtica a Transsilvània, una àrea nacionalment hongaresa però dins Romania, que el règim només havia pogut contenir amb dosis extremades de violència.

—
El 21 de desembre de 1989 es va voler organitzar una gran manifestació d'adhesió a Ceaucescu per mirar de transmetre la imatge que ell sí que resistiria la pressió i que el règim no cauria. Desenes de milers de treballadors van ser portats de tot el país a Bucarest amb autobusos i davant ells Ceaucescu va pronunciar un discurs en què anunciava mesures populistes

com ara un augment generalitzat dels sous. Amb això, Ceaucescu esperava aconseguir la gent, però, com es veu perfectament en aquest vídeo que us recomane molt, a mig discurs les protestes de sobte van esclatar a la plaça. Ceaucescu primer va mirar de frenar-les a crits, després va dubtar i va mostrar un titubeig que encara va animar més les protestes i finalment va fugir espantat. Però quan ja era massa tard. Ell mateix, convocant la manifestació, havia creat les condicions de la revolta. De la mateixa manera que si Felipe s'hagués mantingut amagat i no hagués anunciat un discurs segurament els balcons s'haurien limitat a aplaudir els sanitaris. Ha estat el seu error Ceaucescu.

—
La proclamació de la independència de Catalunya, el 2017, va obrir un període històric de descomposició de l'estat i més clarament encara del règim. No som al 1989 i ara les coses no passen d'avui per demà. Encara menys si hem d'estar confinats i no podem eixir al carrer. Però les etapes en la descomposició de l'estat espanyol i de la cort postfranquista es van cremant inexorablement. D'aquest desastre sanitari on som ficats avui n'eixirem canviats com a societat, segur. Però també n'eixirem en una nova posició, políticament parlant. L'acostament de les esquerres, la taula de diàleg i el nou tarannà dels socialistes s'han desfet com un terròs de sucre i obligaran a una nova etapa en la política catalana. Ara esperem que s'haja après del 2017 i que fem tots tant com puguem per a no fallar en la que serà una segona oportunitat.

—
PS. Els de l'ara no toca parlar de política' van rebre ahir una enorme lliçó des dels balcons de tot el país. Però no confieu que l'hagen apresat perquè tenen un cinisme incommensurable. ■■

LA CANÇÓ DE LES MENTIDES (VÍRIQUES)

NÚRIA CADENES

Fotograma del vídeo d'agraïment del personal sanitari de l'hospital de Gandia a la gent que surt al balcó a aplaudir-los. vw

La ineficàcia, l'estultícia, les medalles al pit, els eslògans de pa sucats amb oli, vet aquí les vergonyes d'aquest estat caduc esteses a la llum del dia. I el lladronicí: quan penses que ja no la poden fer més grossa, es dediquen a confiscar màscares i portar-les a Madrid

És salvatge com ho eren les coses abans de la supercorrecció i el superquèdiran. No sé pas com van les coses en *reloaded*, però espero que no s'hagin ajustat als temps que corren, i que ara la mainada la continuï cantant tal com rajava aleshores en la versió popular que ens n'oferien els Ara Va de Bo: 'El pare va anar al mercat / a comprar una burra cega, trau-trau. / Li talla els quatre peus, / la burra arrenca a córrer, trau-trau!'

La part que més me n'agradava, de menuda, era la del cirerer carregat de figues verdes que de seguida ja són ametlles i patam: 'Li cau una ametlla al peu, li surt sang de l'orella, trau-trau!'

No enganyava ningú, ni abans ni ara: es diu 'La cançó de les mentides' i les va enfilant sense manies: 'Pel mar corren conills, pels boscos les anguiles', en podria ser resum i definició.

És diferent d'això que passa ara, però no del tot. Perquè el fet és que aquesta crisi insòlita que ens ha centrifugat l'existència, que ens ha trabucat la vida i que ens ha encarat de cop amb la nostra fragilitat, ens pot servir, també, d'alguna cosa. No és pas que a tot calgui trobar-hi la part bona, que hi ha cir-

Ah, quantes vegades, quantíssimes vegades l'hem haguda de sentir, aquesta, que la privada és sempre més eficient i més nova i més pulcra i més tot?

La ineficàcia, l'estultícia, les medalles al pit, els eslògans de pa sucats amb oli, vet aquí les vergonyes d'aquest estat caduc esteses a la llum del dia

cumstàncies que no en tenen cap. És tan sols la constatació que les crisis solen deixar esteses algunes mentides al sol. Al descobert i exposades i visibles per a tothom. I que bé val la pena d'enumerar-les. I d'actuar, després, en conseqüència.

Jo en tinc ja unes quantes de detectades, que no són totes les que hi ha (si haguéssim d'esperar a tenir-ne la llista completa, em fa l'efecte que aquest article no s'acabaria mai de publicar), però que ja formen un anguniós grapat. No van pas per ordre d'importància ni de res, simplement l'una, l'altra i la següent:

El necessari, l'inevitable aprimament del sector públic.

Ah, quantes vegades, quantíssimes vegades l'hem haguda de sentir, aquesta, que la privada és sempre més eficient i més nova i més pulcra i més tot? Ja sigui amb la lloa que duu implícita la menysvaloració de la cosa pública, ja sigui amb el desprestigi en degoteig, ja sigui amb el directe vituperi, els grans defensors de l'aprimament (de la pràctica desaparició) del sector públic miren muts cap a una altra banda, ara que s'ha evidenciat com, a l'hora de la veritat, quan van mal dades, qui ens salva la vida és l'existència de la sanitat pública.

Ens hem acostumat a un sistema de benestar per sobre de les nostres possibilitats, cal assumir les retallades.

Aquesta mentida és cosina o derivada de l'anterior: no és tan sols que no s'hagi d'aprimar, és que ha de tenir els recursos que mereix. Hi ha coses que no es poden retallar perquè (i ara ho constatem cruament i col·lectivament) ens hi juguem la vida. La maltractada, infrafinançada, escanyada sanitat pública es posa al límit. Hauria (sempre, però avui més que mai) de comptar amb els recursos que no té. No que no té: que li han negat. Aquesta crida desesperada que fan els nostres sanitaris perquè necessiten recursos evidencia una de les coses més greus que passen, ara i aquí. Recursos: no es refereixen pas a costosíssimes ni complicadíssimes màquines bioclofitròniques, no. Demanen, reclamen (per al bé de tots) màscares, guants, equips de diagnòstic. El 18 de març, dimecres, el doctor Jaume Padrós, president del Col·legi de Metges de Barcelona, feia **aquesta crida pública**: 'Torno a demanar-ho i ho exigeixo. És urgent assegurar equips de protecció individual per a tots els professionals sanitaris!' Tan i tan i tan bàsic. I és clar que la gent, la societat, per necessitat i per impuls solidari, cerca la manera de pal·liar aquesta greu situació. I es fan màscares, i s'esterilitzen, i es porten allà on fan falta i vítol. Però és clar també que això no hauria de ser així. I que menys merdes militars i més guants i màscares i el que faci falta, diantre, el que faci falta.

Un estat gran i fort com l'espanyol ens dóna seguretat a tots.

En fi, què us he de dir? La ineficàcia, l'estultícia, les medalles al pit, els eslògans de pa sucats amb oli, vet aquí les vergonyes

L'única cosa que ha sabut fer aquest estat que encara patim és la mateixa que ha fet sempre: militaritzar, treure els uniformes a patrullar pels carrers per aparentar que s'actua

Cal mantenir la distància de seguretat. Ens hi va la vida

d'aquest estat caduc esteses a la llum del dia. I el lladronici: quan penses que ja no la poden fer més grossa, es dediquen a confiscar màscares i portar-les a Madrid. La primera vegada que vaig sentir la notícia, de tan increïble, de tan miserable, la vaig automàticament reinterpretar. Com quan el cervell et completa una paraula abans que l'acabis de llegir, o et refà un esdeveniment perquè t'entri en el camp d'allò que pots creure o assumir, vaig pensar, vaig entendre, que les 150.000 mascaretes requisades pels guardiacivils a Andalusia eren d'alguna mena de contrabandista o especulador. Però no. Cal tenir sempre present el factor Espanya. Van interceptar el subministrament habitual i oficial per als hospitals públics andalusos i van dur les màscares... a Madrid. L'altre dia, la consellera Vergés denunciava, precisament, la confiscació de 4.000 màscares més destinades a l'hospital d'Igualada. Precisament al d'Igualada, en zona de màxima necessitat. Això és Espanya, aquest retrat.

L'estat espanyol és un estat avançat.

Que lliga amb l'anterior mentida i la complementa. L'única cosa que ha sabut fer aquest estat que encara patim és la mateixa que ha fet sempre: militaritzar, treure els uniformes a patrullar pels carrers per aparentar que s'actua, per intentar tapar altres inoperàncies i, de passada, exhibir armament (com si el coronavirus s'aturés a canonades). I per amenaçar la gent. I emetre pels altaveus l'himne espanyol a tota castanya (tal com van fer ahir als carrers de Palma). Imposar el 'mando único', aquest terme estantís que els encanta i que els arriba directament del passat franquista (literalment, ells en deien 'mando político y militar unificado'). Evitar que els hospitals de les 'províncies' rebin els subministraments que rebien. Confiscar-los-els, com ja han fet. Deixar-nos nus i a la intempèrie.

#estevirusloparamosunidos

No. Prou. Cal mantenir la distància de seguretat. Ens hi va la vida.

URKULLU EXPULSA L'EXÈRCIT DEL PAÍS BASC

PERE MARTÍ

L'objectiu de l'exèrcit era desinfectar l'aeroport de Bilbao, d'acord amb el pla global del govern espanyol per frenar el virus, però no hi va arribar mai

El president basc va signar el document d'unitat d'acció autonòmica de Sánchez per aparèixer com un moderat, però a la pràctica no l'aplica *** L'exèrcit fa sonar l'himne espanyol pels carrers de Palma *** Compromís demana més ambició a Sánchez contra el coronavirus

TEMA DEL DIA

Coordinació. Diumenge Pedro Sánchez es va reunir virtualment amb tots els presidents autonòmics de l'estat espanyol per informar-los de l'aplicació del decret d'estat d'alarma i garantir una coordinació entre totes les comunitats. A la reunió hi van assistir també el president de la Generalitat, Quim Torra, i el president basc, Iñigo Urkullu, que es van queixar de la recentralització de les competències de Sanitat i Interior amb l'excusa de la lluita contra el coronavirus. Era la primera vegada d'ençà del 2012 que el president basc i el català participaven en un fòrum de coordinació amb el cap de l'executiu espanyol i el conjunt de presidents autonòmics. Els últims presidents de Catalunya i País Basc que

ho van fer van ser Artur Mas i Patxi López, que van participar, fa vuit anys, en la cinquena conferència de presidents. Tots dos governs es van absentar en la que es va fer el 2017, amb Mariano Rajoy al capdavant del govern espanyol. I cal remarcar que el 2012 el president basc no era del PNB, sinó del PSOE. Per tant, fins aquest diumenge cap president del PNB no hi havia assistit.

En acabar la reunió, la Moncloa va fer signar un document a totes les comunitats autònomes per garantir la 'unitat d'acció' contra la pandèmia, que és una veritable obsessió del govern espanyol. Tot i que havia mostrat durant la reunió les seves queixes al 155 sanitari i havia advertit que arrabassar el comandament

El govern basc oficialment diu que no sap res, però hi ha fonts que asseguruen que hi va haver una trucada del president Urkullu queixant-se del desplegament militar

Pel govern basc, el paper signat diumenge amb la resta de comunitats autònomes és lletra morta, perquè sap que Sánchez necessita el PNB per continuar governant Espanya

de l'Ertzaintza al govern basc no era una bona idea, Urkullu va signar el paper, però Quim Torra, coherent amb el desacord expressat, s'hi va negar. La signatura d'Urkullu va deixar sol Torra davant les crítiques del govern espanyol, de l'oposició catalana i de la 'Brunete mediàtica' habitual. La ministra de Defensa, Margarita Robles, el va amenaçar de deixar-lo fora de la vida política institucional. La majoria de partits unionistes i els seus altaveus mediàtics s'han acarnissat amb Torra, acusant-lo d'insolidari i de fer política partidista, però el pas del temps va demostrant que les mesures que demanava Torra, com ara aïllar Catalunya i tancar ports i aeroports, haurien estat efectives per a atenuar l'expansió del virus. Ho ha aconseguit la presidenta balear, Francina Armengol, sense que ningú la titlli d'insolidària ni d'electoralista, tot i que és del mateix partit que critica Torra a Catalunya.

Entre les mesures de l'estat d'alarma decretat pel govern espanyol, hi ha la possibilitat que l'exèrcit espanyol es desplegui per tot l'estat, sense saber gaire amb quines funcions. Ara com ara, s'ha limitat a fer desinfeccions d'infraestructures, com aeroports o hospitals. Dimarts uns cinc-cents efectius de la Unitat Militar d'Emergències (UME) van arribar a la base militar espanyola d'Araka, a Àlaba, on hi ha 474 casos de coronavirus. Però l'objectiu que tenien no era Vitòria, sinó l'aeroport de Loiu, a la perifèria de Bilbao. La finalitat era desinfectar-lo d'acord amb el pla global del govern espanyol per frenar el virus, tot i que a Biscaia només hi ha 201 casos de coronavirus. L'UME havia d'arribar a les deu del matí a l'aeroport de Bilbao, on l'Ertzaintza ja havia desplegat la seva brigada mòbil per fer tasques de suport. Però el destacament de tot-terrenys verds i camions autobomba pintats de vermell llampant no va aparèixer. Ni tan sols va trepitjar Biscaia. Poc després de sortir van rebre ordres de tornar a la base d'Araka.

La ministra espanyola, Margarita Robles, ha explicat que com que hi ha escassetat

de recursos, es va prioritzar la desinfecció d'infraestructures a Cantàbria, però el fet cert és que el destacament d'Araka no es va moure i aquest matí se n'ha anat a Miranda d'Ebro, fora del País Basc. El govern basc oficialment diu que no sap res, però hi ha fonts que asseguruen que hi va haver una trucada del president Urkullu queixant-se del desplegament militar. La trucada va tenir efecte i demostra que sota la disfressa de pragmàtic d'Urkullu, aplaudit entusiàsticament per alguns opinants catalans, hi ha un partit, el PNB, que no deixarà passar determinades coses. Pel govern basc, el paper signat diumenge amb la resta de comunitats autònomes és lletra morta, perquè sap que Sánchez necessita el PNB per continuar governant Espanya. De moment, a Catalunya no s'ha desplegat cap unitat de l'UME, que consti oficialment, però al País Valencià i a les Illes, sí. A Mallorca els vehicles militars han fet sonar l'himne d'Espanya a tot volum, que tothom sap que és la mesura més eficaç contra el virus.

MÉS QÜESTIONS

Compromís demana més ambició a Sánchez contra el coronavirus. Compromís dona suport al govern de Pedro Sánchez i està satisfet de com gestiona l'emergència sanitària, però el preocupen els efectes econòmics que pugui tenir sobre els treballadors. Durant una intervenció en el ple monogràfic sobre el coronavirus, el portaveu de la coalició, Joan Baldoví, ha dit que les grans crisis es poden afrontar com va fer Mariano Rajoy, descarregant tot el pes en els més febles, o adoptant mesures sanitàries com les que segons ell ha establert l'excutiu espanyol de coalició. Compromís comparteix les mesures concretes i no les criticarà perquè –diu– són moments de sumar, d'aprendre dels encerts i dels errors. Però Baldoví sí que ha demanat una mica més d'ambició a l'hora de decidir les mesures socials per pal·liar aquesta crisi econòmica.

L'exèrcit fa sonar l'himne espanyol pels carrers de Palma. L'exèrcit espanyol

Àngel Colom, Jordi Sànchez i Carles Riera. ARXIU

s'ha començat a desplegar pels carrers de Palma, que aquests dies són buits de gent. Concretament el Regiment d'Infanteria Lleugera (RIL) i la Unitat Militar d'Emergències (UME) són els encarregats de patricular-hi, sovint sense missió concreta. Potser per això, una unitat militar ha fet sonar l'himne d'Espanya a tot volum al carrer de Blanquerna.

Catalunya Nord ja té catorze casos confirmats de coronavirus. Tot i que hi va arribar tard, Catalunya Nord ja té catorze casos confirmats de coronavirus, tal com informa Ràdio Arrels. La xifra feta pública per l'Agència Regional de Salut indica també que a la regió d'Occitània el balanç és ara de 313 casos positius i 85 hospitalitzacions amb 32 casos en reanimació. Fins ara el coronavirus ha fet 5 morts a la regió. La xifra va pujar ahir amb la mort de dues persones als departaments de l'Aude i de l'Erau. Catalunya Nord es va acostumar de mica en mica a les noves mesures de confinament que van entrar en vigor ahir a migdia. Un desplegament policíac excepcional va permetre de controlar vehicles i vianants que circulaven per Perpinyà. Els agents van recordar que els desplaçaments són limitats al mínim necessari, i amb la condició de presentar un permís signat.

Només es permet de sortir de casa per anar a treballar, per comprar aliments o medicaments, per visitar un metge o, més excepcionalment, per practicar activitat física, sempre que sigui a prop del domicili.

El govern andorrà defensa la decisió de no tancar la frontera. Les fronteres andorranes continuen obertes per no dificultar el transport de mercaderies ni posar en risc el moviment per motius sanitaris. Aquesta és la decisió del govern, defensada avui en una conferència de premsa pel ministre portaveu, Eric Jover, que ha insistit que no calia fer aquest tall amb els països veïns. També ha dit que les mesures es prenen racionalment i seguint l'evolució de les circumstàncies i les recomanacions internacionals. Jover ha assegurat que cerquen complicitats i cooperació entre tots els països per la pandèmia mundial. Ha dit que el tancament decretat per la Unió Europea servirà per a reduir la mobilitat també al Principat i ha agraït que es faci una excepció amb Andorra quant al tall de fronteres, per la necessitat de tenir un tractament específic. També ha destacat el paper dels coprínceps en les relacions internacionals. El titular de Salut, Joan Martínez Benazet, s'ha afegit als ar-

guments de Jover i ha manifestat que contra la propagació del virus no s'hi pot lluitar sol i per abordar l'epidèmia, per rebre el material mèdic, per tenir el personal sanitari i per fer les derivacions de pacients a uns altres centres no es podien tancar les fronteres. Ha remarcat que del punt de vista epidemiològic Andorra s'ha avançat a adoptar algunes mesures restrictives perquè s'havia vist què passava a fora. Això, segons ell, ha permès de controlar millor l'escalada de l'afectació del virus.

LA XIFRA

82.000 persones d'arreu del món ja s'han guarit després de tenir la Covid-19, segons dades de la Universitat John Hopkins, que diu que avui hi ha més de 200.000 afectats.

TAL DIA COM AVUI

El 18 de març de 1981 va néixer la Crida a la Solidaritat al paranímf de la UB, amb l'objectiu de defensar la llengua i la cultura catalanes. Durant els anys vuitanta fou una organització molt activa: impulsà campanyes per l'ús del català i accions com l'atac a la sisena flota nord-americana. Del moviment, en van sortir líders polítics com Àngel Colom, Jordi Sànchez i Carles Riera. III

Fàbrica de màscares d'un sol ús. Centro Tecnológico de Confección (CTC) de Talavera (Castella - la Manxa). EFE

Així és com bloca les remeses de màscares el govern espanyol

Covid-19 Els productors i distribuïdors en paralitzen els estocs tot esperant ordres de Madrid

ODEI A.-ETXEARTE

El govern espanyol bloca des de diumenge els estocs i remeses de màscares de què disposen els productors i distribuïdors. El Ministeri de Salut ha obligat les empreses a informar de la quantitat d'estocs que tenen i de la capacitat de produir-ne o d'importar-ne diàriament, i ha retingut el material a l'origen. En alguns altres casos, ha estat directament la Guàrdia Civil que les ha requisades. Només ahir en va confiscar 68.913, segons

xifres d'Efe, majoritàriament en remeses localitzades en alguns aeroports, però també en fàbriques que ja s'havien posat al servei dels requeriments del govern espanyol.

En un moment en què els sanitaris alerten de l'escassetat de màscares i de material en general als centres de salut i hospitals, el govern de la Generalitat de Catalunya i alguns altres executius de l'estat espanyol han denunciat que la gestió centralitzada del material impedeix que arribi a temps. És el cas de les quatre mil màscares que havien d'arribar a l'hospital d'Igua-

El govern de la Generalitat de Catalunya i alguns altres executius de l'estat espanyol han denunciat que la gestió centralitzada del material impedeix que arribi a temps

lada i que han estat blocades pel govern espanyol. Fonts del sector de la producció i distribució de màscares consultades per VilaWeb expliquen que tenen estocs paralyzats mentre esperen que el govern espanyol els indiqui què han de fer. La centralització de les màscares també ha fet que sigui gairebé impossible de trobar-ne a les farmàcies, encara que n'hagin encarregat remeses i informin els clients que esperen rebre'n.

L'escassetat de màscares, després de la gran demanda que ja va originar la crisi sanitària de la Xina, s'ha

L'escassetat de teixit sanitari homologat i els requeriments per a l'ús sanitari compliquen que empreses del sector tèxtil que s'han ofert a produir-ne ho puguin fer

És gairebé impossible que se'n puguin trobar encara en cap farmàcia

accentuat encara més amb l'emergència europea pel reduït nombre d'empreses que poden produir-ne d'homologades. D'una banda, hi ha les màscares quirúrgiques d'ús sanitari habitual i, d'una altra, les FFP2 i FFP3, d'ús corrent per a la indústria i que són de gran eficàcia perquè els filtres que porten eviten que el qui les duu agafi el coronavirus. De fa setmanes, aquestes màscares es destinen a ús sanitari i formen part de la llista de productes centralitzats per Madrid des de diumenge. Ara, fonts del sector apunten que la producció de màscares FFP2 i FFP3 és molt minsa a l'estat espanyol. Del total que se'n consumeixen, un 80% es fabrica a Àsia i la gran majoria del 20% que es fabrica a Europa prové d'Alemanya. Això és una complicació afegida, perquè el 4 de març el govern alemany va prohibir l'exportació de màscares i de roba de protecció mèdica perquè el país en pogués tenir per a afrontar la crisi sanitària. Els metges de la seguretat social

alemanya havien advertit que les existències de materials de protecció dels consultoris i centres de salut serien insuficients arran del pronòstic de propagació dels contagis. Ací, la solidaritat europea també ha estat escassa.

Per tant, la compra i la donació de màscares per part de la Xina serà clau perquè els centres sanitaris en puguin tenir. El Ministeri de Sanitat espanyol va informar dimarts que començaria a repartir un milió de màscares quirúrgiques a les comunitats autònomes, principalment a Madrid. La meitat les va obtenir d'una donació xinesa: un avió de Xangai va descarregar-ne 500.000 a l'aeroport de Saragossa. El ministeri en centralitza les compres i la distribució i això fa que arribin més tard allà on més les necessiten. El director del Centre de Coordinació d'Alertes i Emergències Sanitàries espanyol, Fernando Simón, va admetre ahir que hi havia problemes de proveïment d'equips de protecció i digué que espe-

rava que es resolguessin ben aviat. Mentrestant, els sanitaris han denunciat reiteradament que els falta material per a atendre els malalts i les dificultats afegides que han implicat els canvis del protocol d'ús.

La urgència ha disparat la generositat i la creativitat ciutadana. Associacions i voluntaris han començat a fabricar-ne, però l'escassetat de teixit sanitari homologat i els requeriments per a l'ús sanitari compliquen que empreses del sector tèxtil que s'han ofert a produir-ne ho puguin fer, tal com constaten a VilaWeb fonts d'Ateval, l'associació d'empresaris tèxtils del País Valencià. Mentrestant, grups i associacions xineses continuen aportant material a centres hospitalaris. Dimarts la comunitat xinesa de Reus en va donar tres mil a l'hospital Sant Joan de la ciutat.

La falta de màscares no afecta únicament els Països Catalans i l'estat espanyol. Arran de la situació tan greu que viu Itàlia, amb 475 morts

i 4.207 casos detectats ahir, el govern de Giuseppe Conte vol augmentar la producció estatal de màscares i ha mobilitzat els tallers de les presons que fins ara es dedicaven a la producció tèxtil perquè en produeixin. La decisió va arribar quan la restricció de visites imposades als presos per a evitar la propagació del coronavirus havia originat motins i protestes als centres penitenciaris.

Amb les empreses i fàbriques de distribució blocades a tot l'estat, és molt difícil que les farmàcies tornin a tenir màscares per a vendre. Fedifar, la Federació de Distribuïdors Farmacèutics, que aplega totes les empreses de distribució farmacèutica de gamma completa que operen a l'estat espanyol, ha dit a VilaWeb que els majoristes ja no tenen màscares ni gel hidroalcohòlic perquè el govern espanyol ha intervingut directament els fabricants. Per tant, és gairebé impossible que se'n puguin trobar encara en cap farmàcia. ■

Si l'estat espanyol confisca màscares, la gent ja s'organitza per fer-ne

Covid-19 El president del Col·legi de Metges de Barcelona, Jaume Padrós, fa una crida desesperada a la creativitat i l'enginy de la gent

REDACCIÓ

La manca de material sanitari de protecció per als professionals que combaten l'epidèmia del coronavirus 2019 des de la primera línia s'ha agreujat d'ençà de l'aprovació, abans-d'ahir, del decret d'estat d'alarma pel govern espanyol, que preveu que la Guàrdia Civil i l'exèrcit confisquin aquest material sanitari i l'enviïn a Madrid per centralitzar-ne el repartiment. Això ha fet que els proveïdors habituals de màscares i de gels desinfectants hagin deixat de subministrar directament el material als hospitals i centres sanitaris, els quals ara esperen que els arribi des de Madrid. Se n'ha queixat la consellera Alba Vergés i també el president del Col·legi de Metges de Barcelona, Jaume Padrós. I aquesta escassetat de material ha disparat les iniciatives ciutadanes arreu del país, de la Vila Joiosa a Sentmenat, per a proveir de màscares i material de protecció el personal sanitari.

Padrós, en dos piulets amb un to desesperat, ha dit: 'És urgent assegurar els equips de protecció individual per a tots els professionals sanita-

ris! La situació s'ha agreujat des del decret perquè els proveïdors habituals no poden servir directament als centres. Si no, això serà inassumible.' I si això no es resol d'ací a unes hores, Padrós ha dit que faria una crida a la ciutadania perquè pensés la manera de fer arribar aquest material als sanitaris.

Si el govern espanyol atura i confisca les màscares, i això n'endarrereix l'arribada, que sigui la gent que les fabriqui. I d'iniciatives d'aquesta mena ja n'hi ha. És el cas de l'Associació de Cosidores d'Elda-Pedrer, al Vinalopó, que cusen des de casa centenars de màscares per a l'Hospital General Universitari d'Elda. I l'Associació de Dones Rurals de la Vila Joiosa, que s'ha ofert per cosir màscares per a l'Hospital de la Marina Baixa.

L'empresa Robinhat de Rubí, especialitzada en la fabricació de gorres de sales d'operacions, fa servir ara el seu material per a l'elaboració de màscares. Però com que no té prou capacitat de producció, ha fet una crida a la ciutadania perquè voluntàriament cusi les màscares i ho faci possible. I la resposta ha estat un èxit, amb centenars de voluntaris, tal com explicaven avui a TV3. Un

Imatge d'arxiu de màscares. ALBERT SALAMÉ

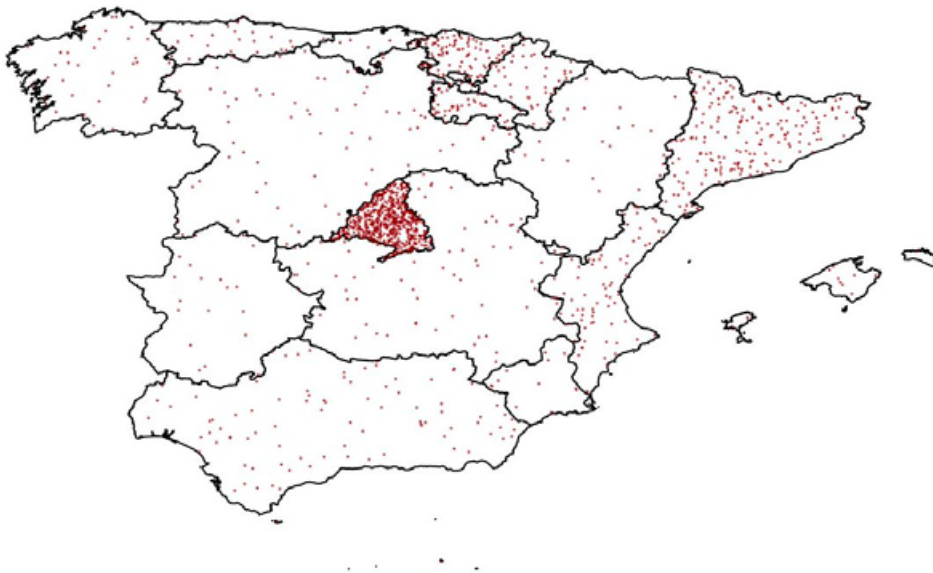
Desenes de voluntaris de Sentmenat s'han ofert a cosir les màscares

dels voluntaris és l'Ajuntament de Sentmenat, que en necessita per a la policia local. Desenes de voluntaris del municipi s'han ofert a cosir les màscares, i una clínica dental s'ha ofert a esterilitzar el material per poder-ne fer un ús segur. **III**

Madrid: els mapes que demostren la concentració de mortalitat

Covid-19 A la Comunitat de Madrid hi ha hagut 390 morts, el 62% del total de tot l'estat espanyol

COVID-19 cases: 1 point = 10 cases
Important: points are random within each CCAA; do not reflect exact location
Data as of 2020-03-17

Mapa de morts per coronavirus a l'estat espanyol.

JOE BREW

@joethebrew

REDACCIÓ

La Comunitat de Madrid acumula el nombre més gran de morts de l'estat espanyol pel coronavirus 2019. Concretament, 390 de 623, és a dir, el 62% del total. Dit en xifres, la dada potser no sembla gaire alarmant, però si es trasllada a un mapa, impressiona força més. És el que ha fet l'analista de dades i epidemiòleg Joe Brew. Ha pintat un punt vermell en el mapa per cada mort que hi

ha hagut, i el resultat és el el gràfic superior.

El repartiment de morts a tot l'estat també es mostra en aquest mapa, que recull el nivell de mortalitat repartit per comunitats autònomes. Madrid està clarament per davant del País Basc i Catalunya.

I pel que fa al nombre de contagis, Madrid també és el focus més gran de tot l'estat, amb 5.637 contagis dels 13.910 positius que hi ha en total. Per darrere, altra vegada, el País Basc i Catalunya. III

Number of confirmed cases
Data as of 2020-03-17

@joethebrew

Com fan la diagnosi i seguiment de la Covid-19 per telèfon? Un cas pràctic

Covid-19 Una persona ens explica com l'han atesa al seu CAP per via telefònica i quins passos ha de seguir

Als pacients amb símptomes lleus els fan la diagnosi i el seguiment per via telefònica. EP

REDACCIÓ

De proves presencials per a saber si tenim la Covid-19 se'n fan poquíssimes i fa dies que als pacients amb símptomes lleus els fan la diagnosi i el seguiment per via telefònica. Tot ho gestionen els centres d'assistència primària (CAP). VilaWeb s'ha posat en contacte amb una persona de seixanta-set anys amb símptomes lleus, que s'estima més restar en l'anonimat, i que ens ajuda a recrear com li van fer la diagnosi i el seguiment i quines indicacions ha rebut.

—**Com comença el vostre cas?**

—Dissabte sé que una persona que he vist fa poc té la Covid-19. En noto símptomes, jo també. Diumenge no faig res. I dilluns truco al 061. Saturat.

—**061, saturat. Què feu?**

—Trucar al 010. Que em desvien al meu CAP.

—**Qui us até al CAP?**

—Primer una telefonista. Explico el meu cas. Al cap d'una hora, em truca una doctora.

—**Què us demana, la doctora?**

—Quins símptomes tinc (febrícula, tos, i molt mal d'ossos), qui era la persona ja infectada que havia vist, quin dia l'havia vista, quin dia havia començat a estar malalta jo. Amb això em diu que tinc la Covid-19.

—**Com ho sap la doctora que el vostre cas és lleu i no greu?**

—Per l'ofec. Em va fer caminar pel pis. Per veure si sentia pressió al pit només de caminar. No en tenia.

—**Us fa medicar?**

—No per força. Em va recomanar paracetamol. Però m'estimo més no amagar la febre. No en prenc.

—**Què us recomana de fer?**

—Lògicament, confinament. Vol saber si vivia amb algú. Hi visc. I si fèiem vida a part. Sí. Obsessió a no compartir lavabos.

—**El seguiment, quin és?**

—Els dos primers dies m'han trucat matí i tarda. Dos cops el dia. Ara si tot va bé, em trucaran dia sí, dia no.

—**Us truca sempre la mateixa persona?**

—No. Dues doctores diferents.

—**El CAP és tancat a la nit. Com podríeu parlar amb ells, si us fes falta?**

—Quan el CAP és tancat, he de trucar al meu CUAP [Centre d'Urgències d'Atenció Primària].

—**Com sabeu que el vostre cas encara és lleu i no passa a greu?**

—L'ofec. Si augmenta l'ofec, malament.

—**Què heu de fer, aleshores?**

—Trucar al CUAP. Si no l'agafen, presentar-t'hi. I si cal, agafar un taxi i cap a l'hospital directament.

—**Com us trobeu?**

—No he passat a greu. I rebre atenció telefònica m'ha calmat.

Captura de pantalla de la conferència d'Alessandro Baricco. CCCB

Alessandro Baricco: 'Aquest virus només és un pròleg del que passarà, com la guerra civil va ser-ho de la Segona Guerra Mundial'

ANNA ZAERA

L'escriptor de Torí fa una anàlisi de fons de la pandèmia i la revolució digital arran del seu llibre 'The game'

L'hiperconnexió del món actual és una amenaça i una oportunitat. Fa que un virus com el de la Covid-19 s'estengui per cada racó del planeta, però també ens permet d'estar informats i connectats en tot moment. L'escriptor Alessandro Baricco (Torí, 1958)

va parlar amb Jorge Carrión en una conferència emesa per internet en directe pel CCCB i va pronosticar que aquest virus era només un pròleg de la manera com reaccionaria el planeta davant l'abús al qual el sotmetem. Baricco, autor de novel·les com *Seda*, va dir que aquesta era la primera

gran epidèmia de l'era digital i va vincular la crisi actual amb el seu llibre *The game*. També va parlar de la seva escola d'escriptura en línia i va fer una anàlisi de com el virus i el confinament alteren la nostra vida social i econòmica. Hem destacat algunes de les idees de fons de l'italià:

—'Això que passa amb el coronavirus supera de llarg l'episodi de l'11 de setembre de 2001. Hem d'anar al se-

gle XX per trobar referències d'una crisi així. Aquest virus només és un pròleg del que passarà, igual com la guerra civil espanyola va ser-ho de la Segona Guerra Mundial.'

—'Un dels mals que posarà en evidència aquest episodi serà la soledat. Moltes persones es veuran abocades a dies de reclusió sense contacte. Ho patiran, sobretot, els més vulnerables, com sempre.'

Aquests dies, s'ha procedit a la digitalització dels textos i als consums culturals per internet. La comunitat cultural s'ha abocat a fer concerts i penjar poemes a la xarxa, un símptoma que l'expressió no s'atura mai

—'Res d'això que vivim no hauria estat possible sense la revolució digital. Aquesta és la primera gran epidèmia en temps digitals. I això ens ha permès d'intervenir sobre la realitat com no ho havíem fet mai. El circuit d'informació és molt ràpid i el sistema de connexions és molt vast. Sense internet, no tindríem informació de la Xina ni d'altres països en temps real, ni sabríem com evoluciona tot.'

—'Una de les coses més genials de la revolució digital és que els humans interpretem la tecnologia com una prolongació del nostre propi cos. L'ordinador esdevé una mà més llarga. Aquests dies ens comuniquem per *streaming* per feina i amb els amics. Les noves tecnologies serveixen tant als metges com als comunicadors. D'aquí a vint anys, serà totalment normal fer això.'

—'Aquests dies, ens hem aturat físicament, però d'ací a cinc-cents anys serem recordats com la civilització del moviment de les persones. Ara viatgem molt amb les aplicacions. Jo crec que quan això passi ens tornarem a moure perquè el moviment és la cosa més preciosa que hi ha.'

—'Aquests dies, s'ha procedit a la digitalització dels textos i als consums culturals per internet. La comunitat cultural s'ha abocat a fer concerts i penjar poemes a la xarxa, un símptoma que l'expressió no s'atura mai.'

—'Jo sóc un home de comportament molt poc digital. No sóc addicte al telèfon, ni a les xarxes. Aparentment, sóc un home que rebutja la revolució digital. Però l'escola d'escriptura Holden

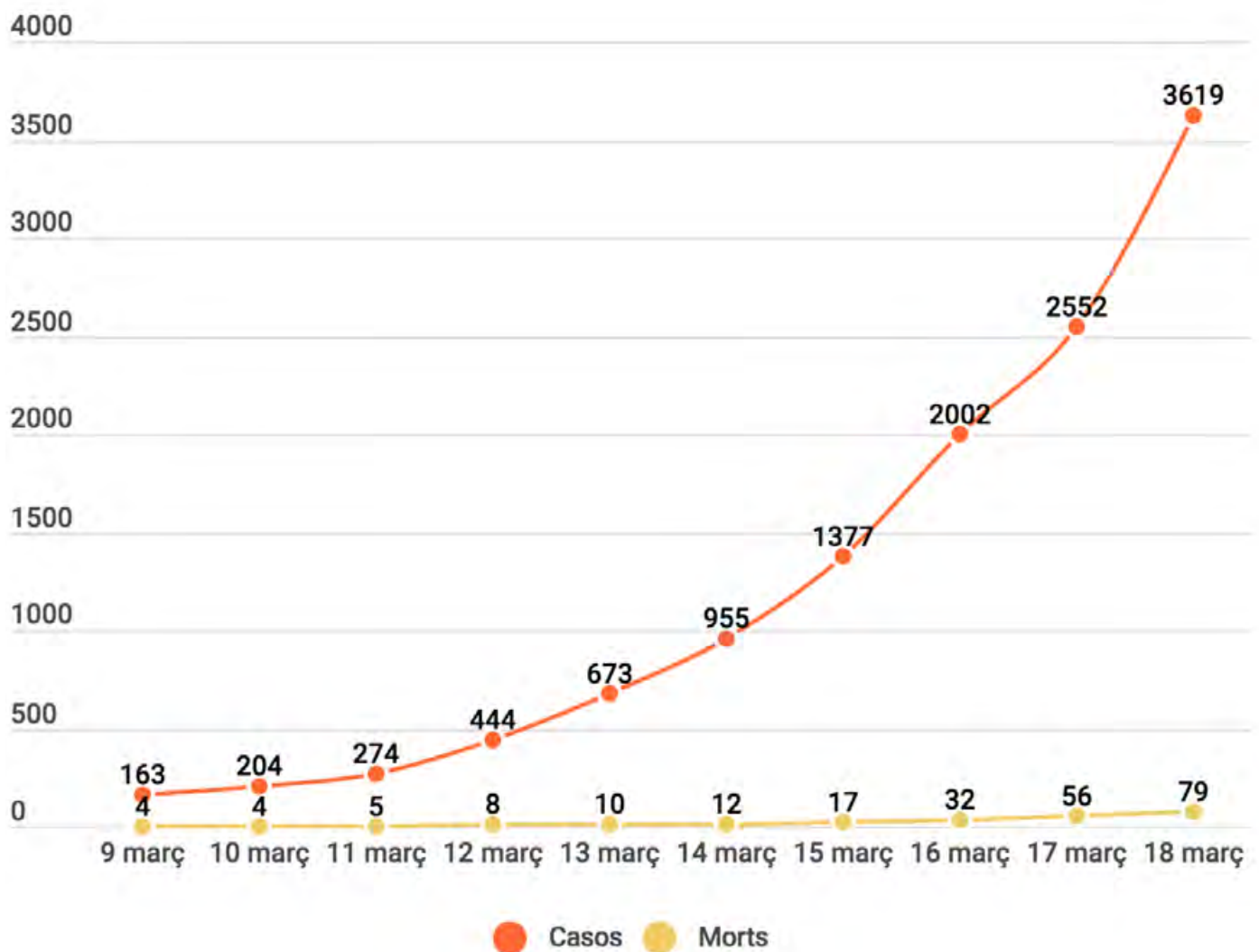
on treballa funciona com un videojoc. Vull que sigui emocionant, que no vol dir el mateix que divertit. És un coneixement que ve del joc. Crec que la cosa més sòlida que he fet en aquesta vida, fins i tot més que la literatura, ha estat crear aquesta escola digital.'

—'L'estructura mental i el disseny de *The game* és més proper a l'estructura de Windows i als videojocs que no a Calví. Moltes vegades s'ha pensat que la meua literatura era superficial, però a mi m'agrada la superfície, perquè allà és on passen moltes coses. Si visquessis amb mi pensaries que sóc un vell del segle XIX, però si sabessis què penso, veuries que no. El meu amic, l'escriptor Dario Voltolini, diu que *The game* és el llibre més autobiogràfic que he escrit'. ■

Les xifres de la Covid-19 al país i arreu del món

Dades Us oferim l'actualització de les xifres de la Covid-19

ACTIVE CASES

122,297

Currently Infected Patients

115,661 (95%)
in Mild Condition

6,636 (5%)
Serious or Critical

[Show Graph](#)

CLOSED CASES

93,219

Cases which had an outcome:

84,328 (90%)
Recovered / Discharged

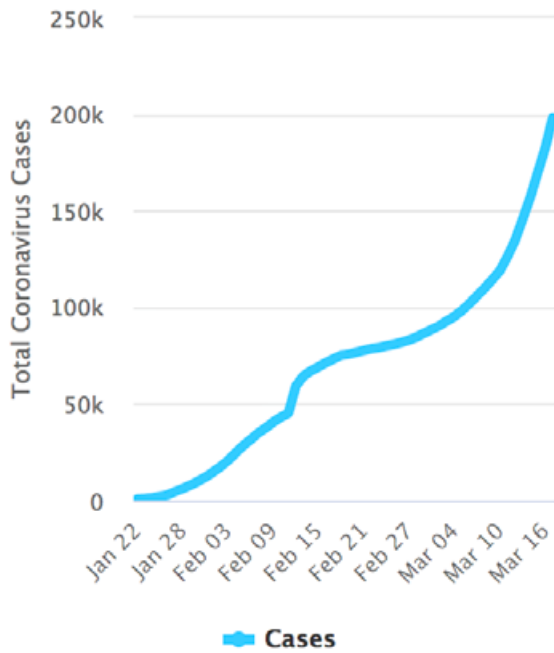
8,891 (10%)
Deaths

[Show Graph](#)

linear logarithmic

Total Cases

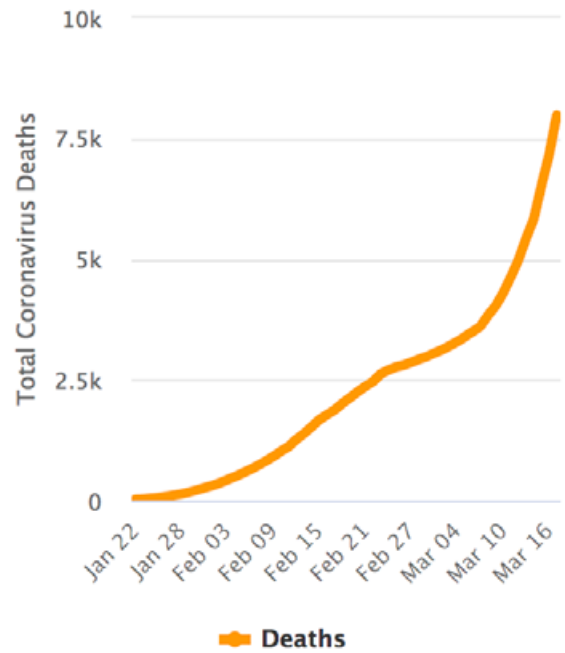
(Linear Scale)

linear logarithmic

Total Deaths

(Linear Scale)

La consellera Vergés, indignada per la confiscació de material sanitari cap a Madrid

Els repartidors a domicili, condemnats a treballar i sense protecció enmig de l'epidèmia

Eugeni Alemany aixeca el dol de les Falles amb un Sant Josep ple de música als balcons

L'OMS anuncia un gran assaig clínic mundial per a comprovar quin tractament és el més eficaç

Els sanitaris denuncien la falta de material i els nombrosos canvis de protocol